

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1895-04-28)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Weis, Andreas Peter FRA: Lange, Julius Henrik (1895-04-28)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 324. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000304.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL KONTORCHEF A. P. WEIS (i

Athen

).

Kbhvn., 28. April 1895.

Kære Ven!

Vor Hilsen tilforn, og Lykønskning til, at du kan faa din Aand noget poleret i Pallas Athenes Stad. Da jeg var der, gik jeg gerne om Morgenen op paa Akropolis og saa Solgudens Høge svævende højt i Luften over Templerne, og det forekom mig, at jeg blev et bedre Menneske deroppe og kom en vis guddommelig Fornuft nærmere. Jeg haaber ikke, at det er gaaet altfor meget af mig siden den Tid. Jeg skriver nærmest til dig for at bede dig benytte din Nærværelse i Athen til at skaffe dig Underretning om, hvordan det forholder sig med Gibsformerier og Afstøbningshandel. Naar du køber Fotografier, saa tag et og andet af det nyeste med til mig — de ere jo saa billige, og derfor skal jeg gerne erstatte dig Omkostningerne; var de dyre, vilde jeg lade dig bære dem alene. Der er f. Ex. et dejligt, ualmindelig aandfuldt Marmorhoved, der vel har lidt nogen Skade paa sin Næse, men næsten ingen paa sin Skønhed. Tag heller lidt for meget (af det billige) med (navnlig Skulptur); selv om jeg har et og andet af det i Forvejen, saa er Skaden jo ikke saa stor. Og hvis du kommer til Konstantinopel (hvad man siger), saa køb til mig de bedste Fotografier, der er at faa, af de sidoniske Sarkofager og andre gode Ting, som findes i Museet der! Iforgaars var jeg ude hos Fru Jacobsen og fik eders Adresse. Det var en Fornøjelse, saa hun saa rask og frisk ud; hun længtes jo nok efter »sin gamle«, som hun sagde, men undte ham ret af Hjertet Rejsen.

Der fægtes vedvarende i Piecer og Artikler mod Hr. L. Lund, som i sin sidste Udgydelse kaldte alle os Professorer »Koralstyr« — jeg be'r dig: er det nu ikke krænkende? Kan man ikke faa en Mand straffet for det Ord?

Udstillingerne ere noget sløje iaar. Joakim Skovgaard har et yndigt Portræt af sin lille Søn, og Slott-Møller et virkelig meget talentfuldt Billede af sin Kone, Svigerinde og Tjenestepige, vandrende i Gaasegang i et dansk Landskab, belyste af Aftensolen. — Nu vil jeg ikke skrive mere, som Jens siger i Slutningen af sine Breve. Mange hjorte-s. 325lige Hilsener til Jacobsen og Ønsker om Lykke til hans Expeditioner! Skriv engang et Par Ord til mig!

Din

Jul. Lange.